

“ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਭਾ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਹ ਵਿਚਿੱਤਰ ਸਭਾ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜ ਸਭਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਤਾਂ ਫਿਕਰ ਅਤੇ ਫਖਰ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇਮਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਜੱਦਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ, ਕੰਮ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ, ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਆਪ ਸਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਅਰਾਮ ਦੀ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਨੀਂਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਫਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹਾਂ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਨਿਮਿਤ ਕਰਣਹਾਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤ ਭਾਵ ਦਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬੋਝ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤਾਜ ਦੀ ਬਜਾਏ ਫਿਕਰ ਦੇ ਅਨੇਕ ਟੋਕਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਲਾਇਟ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ। ਬਸ ਬਾਪ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੀਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਹ ਅਨੁਭੂਤੀ ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਟੋਕਰੇਧਾਰੀ ਹੋ? ਟੋਕਰਾ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤਾਜ ਪਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਝ ਵਾਲਾ, ਟੋਕਰੇ ਵਾਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਪਸੰਦ ਆਏਗਾ! ਤਾਜ ਜਾਂ ਟੋਕਰਾ? ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਕਈ ਬੋਝ ਦੇ ਟੋਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਹਲਕਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਹੀ ਮਾਇਆਜੀਤ, ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ - ਜੀਤ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ! ਅੱਛਾ -

ਅੱਜ ਯੂਰੋਪ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਯੂਰੋਪ ਨੇ ਚੰਗਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯੂਰੋਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਪਲਾਨ ਚੰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਜਾਣ। ਵੇਖੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਅਵਾਹਨ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਹਵਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਚੁੰਮਬਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਣ ਗਏ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ਇਹ ਬੈਠਕੇ ਸੋਚੋ, ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਵਿਚਿੱਤਰ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਨੇ - ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣਾ ਲੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੋਰਨਰਸ ਨੂੰ ਮੇਕੱਪ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਮੇਕੱਪ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਕੱਪ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਕੱਪ ਦੇ ਬਾਦ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਕੱਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਮੇਕੱਪ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੇਕੱਪ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਰਵ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ! ਇੱਥੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਠੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਗੁਡਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਕੇ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਫੋਰਨਰਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਕੇ ਚਲਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦੇ ਫਿਰ ਚਲੋ। ਇੱਕਲੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋ। ਇੱਕਲੇ ਚਲਣਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਬੋਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਂਜ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ

ਚਲਦੇ ਮੇਜ਼ ਮਨਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ! ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਮਪੇਨਿਯਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ! ਕਦੀ ਥੋੜਾ ਦਿਲ ਬਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਏਉਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਪੱਕੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਕੱਚੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ, ਮਾਇਆ ਆ ਗਈ।

ਯੂਰੋਪ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਕਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੁਲਦਸਤਾ ਲੈ ਕਰਕੇ ਆਉਣਾ, ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਬੋਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚੰਗਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਮੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬਿਛੜੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਰੋਪ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਯ ਰੱਖ ਕਰਕੇ ਵਿਧੀ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆਂ ਨੂੰ, ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਹਿਲਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਆਪੇ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ! ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਸੀ ਪਰ ਹਰ ਸਾਲ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੋ, ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰ ਹੋ ਗਏ। ਯੂ. ਕੇ. ਤਾਂ ਵੱਖ ਵੱਡਾ ਹੈ ਹੀ, ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਯੂ. ਕੇ. ਤੋਂ ਹੈ ਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ, ਝਾੜ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਨਯ ਰਤਨ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਹਿਜ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਕਮਬਾਈਡ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮਸ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਵ - ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਮਾਧਿਅਮ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਹੱਲ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਕਲਿਯਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਕੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਕੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ ਦਾ ਪਾਠ ਚੰਗਾ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਏ ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪਾਉਣੀ ਹੀ ਹੈ - ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨੇ ਅੱਜ ਪ੍ਰਤਖ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਂਡਵ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਦਦਗਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਖਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ, ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਨੇਂ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਜਗੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਕਈ ਜੱਗਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਿਆ ਪਰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਕਦੀ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰਫ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਥੋੜਾ ਵੀ ਦਿਲ - ਸ਼ਿਖਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਕਲਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਰਕ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਫਲ ਜਲਦੀ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

“ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣੇ” (ਅਵਿਯਕਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਤੋਂ)

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਅਗਿਆਕਾਰੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਸਮਝਕੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਮਨਮਤ ਜਾਂ ਪਰਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ‘ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ’। ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸੋਨ ਤਕ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ - ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਰਥਾਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਦੇ ਚਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ, ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਲਵੇ। ਤਾਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਗਏ, ਇਵੇਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਅਵਗਿਆਵਾਂ ਵੀ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੋਚੇ, ਨਾ ਵੇਖੇ, ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੁਣੇ, ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਬੋਲੇ, ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਗਵਾਓ। ਆਪ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਬੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਵਿਚ, ਰਹੇ, ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਕੇ, ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ, ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਕੇ ਕਰੇ। ਇਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਵਿਤੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁੱਖ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਸੰਪੰਨ ਸ਼ਾਂਤ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ।

ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਬੱਚੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਅਤੇ ਜਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਸਮਝੋ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਾਜ਼ਿਟਿਵ ਹੋਣ, ਪਾਜ਼ਿਟਿਵ ਸੋਚੇ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ। ਬਾਡੀਕਾਮੈਸ ਦੇ “ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇਪਨ ਤੋਂ” ਦੂਰ ਰਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਵਾਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਮੁਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਸਮਰਥ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਆਪੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੀ ਆਗਿਆ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਕਾਮਜੀਤ ਬਣੋ। ਇਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਜ਼ੇਰਟੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਰਾ ਗੁੱਸਾ - ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਅੱਧਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਥੋੜਾ ਰੋਬ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅਵਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ।

ਜੇ ਬੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤਕ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਲ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਫਲਦਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਆਪੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1- ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 2- ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਫਲਤਾ ਰੂਪੀ ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 3- ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਸ਼ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕਰਮ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮਾਤਮ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਫਲ ਸਵਰੂਪ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਦਾ, ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਨਿਰਮੇਹੀ ਭਵ ਰੇਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰੇ। ਸਰਵ ਸੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਸਾਥੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾ ਮਿੱਤਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਰਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜ ਨਿਰਮੇਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਫ ਲਗਾਵ ਅਰਥਾਤ ਝੁਕਾਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਜਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰੀਨੇਤ੍ਰੀ ਬਣੋ ਤੱਦ ਵਿਜੈਯੀ ਬਣੇਗੇ।

*****